

ne anvendes til at tilbageholde oplysninger fra at opfylde tavshedsforpligtelser i relation til internationale organisationer, herunder EF. Det må derfor antages, at bestemmelsen også omfattede dokumenter om EF-spørgsmål, forudsat at dokumenterne kunne karakteriseres som dokumenter om udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske forhold.

Det fremgår heller ikke af betænkningen, om undtagelsesadgangen efter § 5, nr. 6, var begrænset til dokumenter, som var udarbejdet af danske myndigheder, eller om den også kunne finde anvendelse på dokumenter om EF-spørgsmål, som var udarbejdet af udenlandske myndigheder, herunder EF-Kommissionen. Hverken efter ordlyden eller forarbejderne er der imidlertid grundlag for at antage, at bestemmelsen kun omfattede dokumenter, der var udarbejdet af danske myndigheder.

Det fremgår endvidere af betænkningen, at bestemmelsen i § 2, stk. 2, nr. 1, indeholdt hjemmel til at undtage dokumenter fra aktindsigt, hvis det var påkrævet for at opfylde en tavshedspligt, der påhvilede danske myndigheder i forhold til EF, og dokumenterne ikke kunne undtages fra aktindsigt efter andre af offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser, herunder bestemmelsen i § 5, nr. 6, og § 7 (svarende til den gældende offentlighedslovs § 14, jf. om denne bestemmelse nedenfor).

Undtagelsesbestemmelsen i § 2, stk. 2, nr. 1, og § 5, nr. 6, kunne endvidere begrunde et afslag på aktindsigt under henvisning til folkeretlige kutyper.

5. Rækkevidden af den tidligere offentlighedslovs § 2, stk. 2, nr. 1, og § 5, nr. 6, har også været forelagt for Folketingets Ombudsmand.

I en sag fra 1980 (FOB 1980, side 654 ff) tog ombudsmanden stilling til en klage over Udenrigsministeriets afslag på en anmodning om aktindsigt i ministeriets sager om jagtfulke til visse arabiske lande. Om rækkevidden af § 5, nr. 6, anførte ombudsmanden blandt andet følgende:

»Udenrigsministeriet har i en intern meddelelse fra direktøren af 22. december 1970 uddybet, i hvilke tilfælde dokumenter på grund af deres indhold må anses som »dokumenter om

udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold«. I meddelelsen er der blandt andet anført følgende:

»...

Som hovedregel er formodningen for, at generel politisk og økonomisk indberetningsvirksomhed, hvad enten der er tale om depecher, departementale indberetninger, telededelelser, underhåndsbreve eller manu-forsendelser og al tilsvarende instruktions- og underretningsvirksomhed fra Udenrigsministeriet, er omfattet af denne undtagelse. Begrebet »udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold« kan omfatte også brevveksling om indrepolitiske, herunder videnskabelige, teknologiske og sociale forhold i andre lande, f.eks. i det omfang den indeholder en politisk vurdering ...«

...

Efter min opfattelse er der overensstemmelse mellem de synspunkter i Udenrigsministeriets meddelelse af 22. december 1970, som er gengivet ovenfor, og de synspunkter fra betænkningen om offentlighedslovens revision, som ligeledes er gengivet ovenfor. Jeg forstår Udenrigsministeriets meddelelse af 22. december 1970 således, at dokumenter, hvis indhold ikke i sig selv er udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske forhold, dog må anses for at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen, for så vidt de indeholder undtagelsesbestemmelsen, for så vidt de indeholder politiske vurderinger af forhold i andre lande.

Med hensyn til de synspunkter fra Udenrigsministeriets udtalelse af 1. april 1981, som er gengivet lige ovenfor, kan jeg være enig med ministeriet i, at »de pågældende fremmede magters fortolkning og mulige reaktion« kan indgå som et moment i vurderingsgrundlaget ved en stillingtagen til, om et dokument må siges at have et udenrigspolitisk eller udenrigsøkonomisk indhold. Jeg finder imidlertid ikke, at dette moment alene er tilstrækkeligt til at begrunde en anvendelse af undtagelsesbestemmelsen i § 5, nr. 6, hvis et dokument ikke i øvrigt efter sit indhold vedrører emner af udenrigspolitisk eller udenrigsøkonomisk karakter. Derimod vil hensynet til fremmede magters fortolkning og mulige reaktion i givet fald kunne be-